

ת"פ 4187/05 - מדינת ישראל נגד סלים עבאס

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 4187-05 מדינת ישראל ני' עבאס

בפני כבוד השופט רות שפירברג כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
סלים עבאס
הנאשם

זר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודהתו, בכתב אישום מתקון מיום 18.10.25, בעבירות של **תקיפת שוטר**, לפי סעיף 273 לחוק העונשין תשל"ז-1977, **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, **נהיגה ברכב ללאلوحית רישיון מאחור**, לפי סעיף 305(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, **ותנועת טרקטוריון ובטיחותו**, לפי סעיפים 39ג(א) ו-(ג) לתקנות התעבורה.

2. בהתאם לכתב האישום המתקון, ביום 12.2.17 היו השוטרים רועי גולן ואורן זכאי בסיור שגרתי. במהלך הסיור, בכיביש 77, בין צומת המוביל לצומת גולני, הבחינו השוטרים בנאשם, בעודו רוכב על טרקטוריון, ללא קסדה ולאلوحית רישיון. בעודם שומרים על קשר עין עם הנאשם, הבחינו כי הוא פנה לכיוון איזור תעשייה כפר כנא, עצר בצד הדרך והוציא את מכשיר הנייד שברשותו מכיסו. כשה הגיעו השוטרים אל הנאשם, חסם רועי באמצעות נידית המשטרה את דרכו של הנאשם וביקש ממנו לכבות את מנוע הטרקטוריון. הנאשם לא שמע להוראותיו וניסה להימלט מהמקום. למרות הצליח הנאשם להימלט עם הטרקטוריון ולאחר מכן נעצר, ניסה להימלט רגלית, אולם נעצר על ידי השוטרים.

בעוד השוטרים מנסים לאזוק את הנאשם, התנגד הנאשם למעצר, ובתווך כר השתולל ותקף את השוטרים בכרכר שבעט לכל עבר באמצעות רגליו וכן הכה את גופם של השוטרים באמצעות ידיו. לאחר מספר דקות, ומשל娅 הצליחו לאזוק את הנאשם, ריסס רועי על הנאשם גז פלפל, כאשר מיד לאחר מכן החל הנאשם להימלט שוב מן השוטרים, אך לאחר מרדף, נתפס על-ידי רועי.

עוד צוין בכתב האישום כי הנאשם נוהג בטרקטוריון בכיביש, שלא לשם חיילתו, ולא רישיון נהיגה
עמוד 1

בתוקף.

.3. ביום 12.11.19 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב הנאשם תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירות המוחסוט לו. לאחר מכן, הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, ולאחר מכן הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

.4. תסקיר ראשון מabit שירות המבחן הוגש ביום 17.3.20, ואולם ישיבת הטיעונים לעונש שנקבעה נדחתה בשל מצב החירום ששרר באותה תקופה עקב נגיף הקורונה. לאחר מכן נדחה דיון נוסף שנקבע לטיעונים לעונש, מאילוצי הסנגור. הדיון נדחה פעמיים נספת, לבקשת הצדדים ובהסתמם, לשם מציא משא ומתן ביניהם. בהמשך, הנאשם לא התיצב לדין שנקבע ליום 18.6.20, והוא הופנה פעמיים נספת לשירות המבחן לבחון אפשרות שלובו בטיפול ולהגשת תסקיר משלים. תסקיר משלים הוגש ביום 10.9.20. בדיון שהתקיים ביום 15.9.20 הוריתי על הזמנת חוות-דעת הממונה על עבודות שירות, וקבעתי כי הטיעונים לעונש ישמעו במועד נדחה, כאשר המשימה תבחן את סוגיות המאסר המותנה התלו依 וועומד נגד הנאשם בין גזר דין קודם, והצדדים יטענו באופן חופשי גם לעניין זה. בדיון שנקבע ליום 22.11.20 לא התיצב הנאשם, ולאחר שהוברר כי לא התיצב גם אצל הממונה על עבודות שירות, נדחה הדיון פעמיים נספת לשם קבלת חוות-דעת הממונה. הדיון שנקבע ליום 20.12.20 לא התקיים מנסיבות שאינן תלויות הצדדים. ישיבה נוספת לא התקיימה במועדה אף היא, לאחר שהנאשם שאה בידוד על-פי הוראת משרד הבריאות. לשיבת יום 26.1.21 לא התיצבו הנאשם וסנגורו, ללא כל בקשה או הודעה. דין שנקבע לחודש פברואר 2021 נדחה, לבקשת הסנגור ובהסתמם המשימה, בשל מצב התחלואה בגין הקורונה. בדיון שנקבע ליום 24.3.21 לא התיצב הנאשם במועד.

ביום 20.4.21, למללה משנה אחריו ההודעה על הסדר הטיעון והכרעת הדיון, טענו הצדדים לעונש.

תסקרי שירות המבחן

.5. **שירות המבחן נמנע ממtan המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.**

בתסקיר מיום 17.3.20 נמסר כי הנאשם, בן 31, נשא לפני חצי שנה, ואשתו מצויה בהריון. לדבריו, הוא עובד מזה כחצי שנה במסך פחחות וצבע של מגזות.

הנאשם סיים 12 שנים לימוד עם תעודה בוגרות מלאה. לאחר מכן, עבד במשך מספר שנים בחברת קיטרינג. הנאשם חיפץ להמשיך בלימודים על-תיכוניים אך נאלץ לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה ולתמוך כלכלית בילדות אחיו. בהמשך, עבד הנאשם בעבודות בניין ואבן, עד שהשתלב בעבודה בתחום הנוכחי.

לנאשם חמיש אחיו. אביו סובל מסוכרת ואני עובד. אמו, עקרת בית, החלה לאחרונה בלימודי משפטים. הנאשם תיאר קשרים קרובים בין ובין משפחתו, את אביו כדמות מכוננת בחיים, וביטה חשושת אחירות לפרשנות

המשפחה וצורך לסייע לאחיותו לרכוש השכלה גבוהה, ביחס אליהן חש סיפוק וגאווה.

לחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2017, בגיןה נדון למאסר למשך 60 ימים בעבודות שירות, 7 חודשים על-תנאי, קנס והתחייבות. שירות המבחן ציין כי אין זה ברור אם עונש המאסר המותנה בר הפעלה אם לאו, בשל מועד ביצוע העבירות.

6. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה לביצוע העבירות, מזער באופן ניכר את מעשיו, הציג גישה קורבנית והשליך על גורמי אכיפת החוק את האחריות להשתלשות האירוע. הנאשם נטל אחריות לעבירות התעבורה, וביטה חרטה מילולית לגבייה. לדברי הנאשם, ביום הוא מצוי בשלב אחר בחיו, ועתיד להפוך בקרוב לאב.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות תקינות, ועורך מאמצים להציג פסادה חיובית ומתקדמת. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, אך מגיל צעיר נשא על כתפיו את נטל פרנסת המשפחה, המוביל לו יותרים אישיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתකשה להפעיל שיקול דעת מותאם במצבו לחץ, וכן **זוהה קשיי מול גורמי סמכות ואכיפת החוק**, ציין כי סנקציות שהוטלו עליו בעבר לא הרתינו אותו מלשוב ולבצע עבירות. הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה, להכיר בחומרת מעשיו ולהתבונן באופן ביקורתי עליהם, וראה עצמו קורבן. לצד זאת צינה יכולת תקינה להסתגלות למסגרות ותפקוד תקין בסיסodo במסגרת התעסוקה.

ה הנאשם שלל נזקקות טיפולית ומסר כי אינו רואה בהתנהלותו אלמנט אלים כלשהו. בשל כך קבוע השירות המבחן כי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפול, ונמנע ממtan המלצה טיפולית בענייניו.

7. **בתסוקיר משלים מיום 10.9.20** נמסר כי בתקופת הדחיה קיימں שירות המבחן שיחה נוספת עם הנאשם. ציין כי הנאשם לא הגיע לשתי פגישות שנקבעו עמו, ללא הודעה מראש. לדבריו הנאשם, בתקופת הדחיה נולד לו תינוק, ועבדותיו הופסקה בתקופת התפרצויות הקורונה. לאחרונה, החל הנאשם לעבוד באופן חלקי במוסך. הנאשם תיאר מחושת אחריות לפרנסת המשפחה, שהתגברה לאחר לידת בנו. כן תיאר חשש מפני הטלת מאסר, גם כזה לריצוי בעבודות שירות. התיחסותו לעבירות נותרה בעינה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה למוחשי לו, מתתקשה לראות את הביעיות שבהתנהגותו ומעט בחומרתה. ציין כי בתקופה שלחלפה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. הנאשם ציין כי מאז ביצוע העבירות דן חלפו מספר שנים והוא מצוי במקום אחר, לאחר שעבר שינוי בחיו ועל כתפיו מוטלת האחריות לפרשנות המשפחה. הנאשם ציין כי אינוழה צורך טיפול כלשהו ארבע נוכחות מילוליות לכך, מתוך ציפייה כי הדבר ישיע לו בהליך המשפטי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בשל להליך של בחינה והתבוננות עצמית, ויתתקשה להפיק תועלת מהליך טיפול. שירות המבחן שב ונמנע ממtan המלצה טיפולית.

טייעוני הצדדים לעונש

8. ביום 20.4.21 טענו הצדדים לעונש כאמור. ב"כ המאשימה הגישה טיעוני בכתב, והשלימה אותו בעל-פה, וב"כ הנאשם טען בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

9. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע הערירות נע בין 8 ל-18 חודשים מסר בפועל, בצירוף פסילת רישון בפועל לתקופה שבין 12 ל-14 חודשים, קנס הנע בין 5,000 ל-15,000 ₪, ופסילה על תנאי. ב"כ המאשימה ביקשה מבית-המשפט להטיל על הנאשם עונש מסר בפועל ברף העליון של המתחם לו טענה, וכן לקבוע כי ניתן להפעיל את עונש המססר על-תנאי התלויה ועומד נגד הנאשם, בגין שבעה חודשים, ולהפעילו במצבו לעונש המססר שיטול עליו, בצירוף עונשי פסילה, קנס ומססר על-תנאי.

ב"כ המאשימה טענה כי מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים, תקף אותם פיזית וניסה מספר פעמים להימלט מהם, גם באמצעות הטרקטורון וגם רגלית. כן הנאשם נהג ללא רישון וסיכון את הנוסעים בכביש. ב"כ המאשימה צינה כי קיימת קשה רחבה של עונשה בעיריות דנן, וכי המחוקק קבע בסעיף 273 לחוק עונש מססר חובה שלא יפחית מחודש ימים, לצד העבירה של תקיפת שוטר. נטען, כי מדובר בתקיפה ברף הבינווי, ללא חבלות אולם נסיבות העיריות מלמדות על תעוזה והעדר מORA מצד הנאשם, אשר רק נהג ללא רישון, ללא קסדה, ללאلوحית רישי ומכביש - אלא גם ניסה להימלט לא פעם, והתנגד בכוח לעצמו. נטען כי מדובר בבריאות כלפי השוטרים הממלאים את תפקידם בעל-פי דין.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות ביצוע הערירות נטען, כי אמנים, הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון וחסר זמן של בית-המשפט. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו נוטל אחראיות מלאה על המיחס לו, מתקשה לראות את הבעיתיות שבהתנהגותו, וסביר כי אינו בשל להשתלב בהליך טיפולית ויתקשה להפיק תוצאה ממנו. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. ב"כ המאשימה ביקשה מבית-המשפט לתת משקל לשיקול של הרעתה הנאשם והרתעת הרבים, ולהעמיד עונשו על הרף העליון של המתחם לו טענה.

11. עוד צוין בטיעוני ב"כ המאשימה, כי לנאים הרשעה אחת קודמת, משנת 2017, בעיריות התפרעות וניסיון לתקיפת שוטרים בגין אי-ירוע משנת 2014. ביום 9.1.17 גזר בית-המשפט על הנאשם עונש מסר בעבודות שירות, וכן עונש של שבעה חודשים מססר על-תנאי למשך 3 שנים, שלא יבצע את העיריות בהן הורשע או כל עבירה מסווג פשע או עונש שעונשה למעלה מ-10 חודשים מ-10 חודשים א' - א' 2 ו-ב' לפך ח' לחוק העונשין.

באשר לתחולת התנאי, טענה ב"כ המאשימה כי סעיף 52(ג) לחוק העונשין קובע כי מססר על-תנאי חל ממועד מתן גזר-הדין, אלא אם הורה בית-המשפט אחרת. גזר-הדין בתיקו הקודם של הנאשם ניתן ביום 9.1.17, וכל רכיבי העונשה פורטו בו, ללא דחיה של מועד תחילת גזר-הדין. בית-המשפט הורה על קבלת חוות-דעת ממנה באשר לאפשרות נשיאת המססר בעבודות שירות. בתאריך 30.3.17 בהחלטה הנושאת את הcotterת "גזר-דין סופי", התייחס בית-המשפט רק לאופן רצוי רכיב המססר. הנאשם אף

חתם על התcheinות במועד מתן גזר-הדין, וכן בינואר 2017 בוצע קיוז של הקנס מפיקדון שהיה בתיק, מה שמצוין על כר שגזר-הדין ניתן ווישם. ב"כ המשימה הפנתה לפטיקה התומכת בטענתה כי עונש המאסר על-תנאי בר הפעלה בתיק זה. נטען, כי העובדה שנבחנה אפשרות רצוי המאסר בעבודות שירות, אינה דוחה את מועד תחילת עונש המאסר על-תנאי שהוטל. ההחלטה המאוחרת שניתנה בעניין רצוי המאסר בעבודות שירות - הנה בבחינת השלמת גזר-הדין בלבד, ואני משפיעה על תוקפו, תחולתו וממועד של עונש המאסר על-תנאי שהוטל. כן נטען כי פרשנות אחרת תוביל ל汰ציה בלתי סבירה, לפיה בתקופה שלאחר גזירת הדין ועד להכרעה בסוגיות בעבודות השירות, יהיה הנאשם פטור מאיימת עונש המאסר על-תנאי.

טייעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש עומד ברף התחתון שלו על עונש מאסר על-תנאי. הוא ביקש מבית-המשפט להסתפק בעונש זה, ולהימנע מהפעלת עונש המאסר על-תנאי שאינו ניתן להפעלה בתיק זה, לטענתו. עוד ביקש הסגנו כי אם יוטל עונש מאסר בעבודות שירות, יוופעל התנאי, שיופעל בחופף לתקופת התנאי ולפרק זמן מקסימלי של שבעה חודשים, כארוך המאסר על-תנאי. כן ביקש ב"כ הנאשם להימנע מהטלת תקופת פסילה ממושכת ומהטלת Kens כבד, שיפגעו בנאשם ובפרנסתו.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות דין בוצעו ביום 12.2.17, והנאשם שוחרר במסגרת הליך מעצר הימים. המשימה הגישה את כתב האישום שנה וחצי לאחר האירוע, ולא בוצעו פעולות חקירה מצדיקות את השינוי בהגשתו. בחודש Mai 2017 תיקנה המשימה את כתב האישום, בטרם הקראה, ביוזמתה וללא קשר להסדר הטיעון. הנאשם הודה במעשים, חסר זמן שיפוטי יקר, ביןתיים נישא והפך אב לתינוק אשר כיום ההנו בן שמונה חודשים. לנאים 5 אחوات, אביו אינו עובד, והנאשם הוא המפrens היחיד של משפחתו. כיום עובד הנאשם בתחום הבניין עם בן דודו.

ב"כ הנאשם טען עוד כי הנאשם נפגע בעקבות מעצרו, השוטרים תפסו אותו בגופו, ריססו אותו בגז פלפל, וניסו לאזוק אותו. השוטרים לא נפגעו, והתקיפה בוצעה באמצעות דחיפה בלבד. הנאשם הובל לקבלת טיפול רפואי בבית החולים לאחר האירוע. הנאשם לא חפש להتلונן על התנהגות השוטרים כלפי מtower חשש, וכיום הוא מצוי ביחסים טובים עם אחד מן השוטרים. ב"כ הנאשם ציין עוד כי הנאשם מחזיק ברישון נהיגה על רכב, אך לא על טרכטוריון, ותקופות הפסילה הנהוגות בbatis המשפט לעוברה קצרות בהרבה מזו שהמשימה מבקשת להטיל על הנאשם. הסגנו ציין כי אין לחובת הנאשם עבר תעבורתי מכבד.

ב"כ הנאשם טען כי עונש המאסר על-תנאי שהוטל על הנאשם בתיק קודם אינו בר-הפעלה, שכן ניתן במועד מאוחר יותר גזר-די סופי, וזאת רק לאחר ביצוע העבירות דין. נטען, כי התנאי חל ממועד מתן גזר-הדין הסופי ואילך, והעבירות דין בוצעו לפני שניתן. כן הודיע בגזר-הדין כי ישנה זכות ערעור בתוך 45 ימים מאותו המועד ואילך, כך שהמאסר המותנה טרם נכנס לתוקפו עד לנשנית גזר-הדין הסופי. כן נטען כי הנאשם הורשע בעבר בעבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים ולא בעבירה המוגמרת.

דברי הנאש

31. הנואם מסר כי לא ישב על מעשוי, כי לו חיים חדשים, משפחה ותינוק, והוא מתנצל על מה שעשה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההורם

הערכים החברתיים הנפוצים

14. בית המשפט התייחס לא אחת לחומרת עבירות האלימות המופנות כלפי ציבור וארגוני משטרה. העבירות פוגעות בערכים מוגנים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו, ובתוחות הביטחון האישית של הפרט. כאשר מדובר בעובד ציבור, או בשוטר, נפגעים בנוסף גם ערכי השמירה על הסדר הציבורי, ביטחון הציבור, שמירה על שלטון החוק והאמונם על אכיפתו, ויכולתם לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בגופם, בכבודם ובביטחונם האישי.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט העליון בע"פ 4565/13 אמון חा�לאג בגדי מדינת ישראל (4.11.13):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתקודם התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כ(2) 172 (1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (11.07.2011)). עובדי הציבור 'חשופים בצריך' - כמו שלא אחת נמצאים בחזית ההסתודדות עם מתן שירות לאנשים שיודיעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגיים כל יום מחדש למטען שירות ולשם כך לגייס כוחות גופו ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעוניין לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במקרים שבהם הפגיעה היא פגעה קשה בלבתו".

ראן עוד את הדברים שנאמרו בע"פ 6040/13 מדינת ישראל נ' בחוס נומהן (19.3.14)

"סבירים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגין דין של בית המשפט קמא אינם הולמים את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתקנותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמרת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו...".

עבירות התעבורה אותן ביצעה הנאש ממעמידות בסיכון את משתמשי הדרך ופוגעות בעקרונות של שמירה על הסדר הציבורי ובתיוחם של הנוסעים בדרכיהם. נסעה ברכב ללא לוחית רישי פוגעת בשלטון החוק, ומסכלה יכולת חינונית לאכוף עבירות בתחום התעבורה, אבל גם בתחום עבריינות אחרים, של רכוש ואלימות.

נסיבות הקשורת ביצוע העבירה

הנאש נהג, בכביש 77 בין צומת המוביל לצומת גולני, בטרקטורון, כאשר אין לו רישון הנהגה המתאים לסוג רכב זה, כאשר לטركטורון אין היתר חוקי לנסוע בכביש, אלא למטרת חציתו בלבד, הטרקטורון ללא לוחית רישי והנאש אינו חובש קסדה.

שעה שעצר בצד הדרך, יצא את מכשיר הטלפון הנייד מכיסו, עצרו לידיו שוטרים בנידת אשר הבחינו בו נסוע בכביש, חסמו את דרכו באמצעות נידת המשטרה ובקשו ממנו לכבות את מנוע הטרקטורון.

הנאש ניסה להימלט מהמקום, עם הטרקטורון, אך נעצר. אז, ניסה שנית להימלט, הפעם רגלית, אך השוטרים עצרו אותו שוב. בעודם מנסים לאזוק את הנאש, התפרק הנאש ובעט לכל עבר באמצעות רגליו והכה בשוטרים בידיו.

בהמשך לאמור, השוטר רועי השתמש בגז פלפל(Clarens) לפני הנאש, אז ניסה הנאש להימלט בשלישית מן השוטרים.

הנאש נתפס לאחר מרדף על-ידי השוטר רועי.

תקיפת השוטרים באלימות, שלושה ניסיונות הימלטות מהם, והתנגדות למשטר - הנם מעשים הפוגעים בהםים מוגנים שצינו. מדובר בפגיעה בפועל בסדר הציבורי, תוך התנהלות מתriseה ומצלחת באכיפת חוק לגיטימית, ובשוטרים שבצעו תפקידם כדין. גם השימוש בכוח ובגז פלפל מצד שוטרים בעת ניסיון הימלטות של חשוד (מספר ניסיונות כאן) מובן על רקע התנהלות פוגענית של הנאש, שסירב לשעות להוראותיהם לכבות את מנוע הרכב, ניסה להימלט מהם, ולאחר מכן התפרק והתנגד למשטר תוך שימוש באלימות פיזית.

תופעה של נהיגה מסוכנת ופרועה בכבישים, של נהגים צעירים בעיקר, על כלי רכב שונים, ובמיוחד טרקטורונים, הנה נפוצה וمتגברת, הפוגעת בבטיחותם של מטיילים ומשתמשים בדרך. כשמתבצעת נהיגה כזו ברכב ללא לוחית רישי, מקשה הדבר עד מאי לבדוק המשטרה בלבידת העברيين. אין מנוס מביצוע אכיפה נמיצה ולא רופסת, לרבות שימוש בכוח סביר במקרים דוגמת הנוכחי, כדי לאתר ולעכוב עבריני תנעה אשר נמלטים ללא כל מORA חוק המשטרה. אי יכולות להוראות שוטרים והימלטות מתriseה, מחייבות תגובה לאalter, ואין להישמע לטענות מצד מי שביצע עבירות, על אף שהוא על גורמי החוק לוותר לו ולהניח לו בהימלטותו.

.16. לצד החומרה שבנסיבות ביצוע העבירות, יש לציין כי מדובר באירוע ספונטני, שאיןנו מתוכנן, הנאשם לא עשה שימוש באמצעי כלשהו, רף האלים שנקט כלפי השוטרים לא היה גבוה, ובפועל לא נגרם נזק לשוטרים, לגופם או לרכוש, אלא שהם הצליחו להתגבר על הנאשם על אף התנהוגותו.

מעיון בתסaurus שירות המבחן והתייחסות הנאשם לביצוע העבירות עולה כי הנאשם טוען שנаг על הטركטורון בשדה, במקביל לככיש 77, ולא בככיש. לדבריו, עבר בצד, וכיכבה את המנווע על מנת לדבר בטלפון והשוטרים לא הצליחו לו זאת וחסמו את דרכו. הנאשם טען כי לא ניסה להימלט מהמקום, לא באמצעות הטركטורון ולא ברגל. עוד טען כי לא ניסה להתנגד למשטר ולא תקף את השוטרים. לדברי הנאשם, אחד השוטרים צעק עליו, וה הנאשם שאל אותו מדוע הוא צועק, ובתגובה הלה ריסס אותו בגז פלפל. הנאשם טען כי יתרן והתפרק בשל השפעת גז הפלפל.

בתסaurus צוין כי הנאשם נטל אחריות לעבירות התבעורה, אך לטענתו הטركטורון שימש אותו לניהגה בשודות. במובן זה סבר שירות המבחן כי הנאשם אינו נטל אחריות מלאה בגין לעבירות המียวחשות לו.

מדיניות הענישה הנווהגת

.17. הצדדים הפנו לפסק דין רבים, המשקפים מדיניות עבירה נוהגת מגוונת, הנעה בין מאסר על-תנאי לבין מספר חדשני מאסר לRICTO בפועל.

ב"כ הצדדים הפנו לפסק דין הבאים -

א. רע"פ 07/1860 נחמני נ' מדינת ישראל (14.6.2007) - שהוגש מטעם המאשימה - הנאשם נדון בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר, לשבעה חדשים מאסר בפועל ומאסר על-תנאי, וכן הופעל מאסר על-תנאי קודם בחופף. תסaurus שירות המבחן היה חיובי והמליץ על הטלת צו של"צ והארכת התנאי. ערעורו לבית-המשפט המחוזי נדחה, וכן בבקשת רשות הערעור שלו. בית-המשפט העליון קבע בעניינו, כי:

"העבירות שביצע המבחן חמורות מאד, לנוכח העובדה שהוא מקיף שוטרים באופן ראוי לכל גנאי וסתיגות. העונש המירבי בגין העבירות שבוצעו על-ידי ציריך היה להסתכם בשנות מאסר בפועל, וזאת אף מבלי שיובא בחשבון עונש המאסר על תנאי אשר היה תלוי ועומד כנגדו. כך שהעונש שהוטל עליו בבית משפט השלום הוא עונש קל ביותר, ואיןכו עומדת במוגמה של החמרת העונש בגין עבירות של אלימות. אף אם נביא כנימוק לccoli את העובدة שהמבחן עובד כרגע, ואת בקשה הסליחה על-ידו, הרי שאין די בכך כדי להצדיק הקללה כה משמעותית כעונשו. ואבahir שוב, בעבירות של אלימות קשה ובמיוחד כנגד נציגי החוק, בתי המשפט מחויבים להכבד את ידם ולתת עונשים מرتיעים, כאשר העונש המירבי הכתוב בחוק, ראוי לו להיות נקודת מוצא."

指出 כי רמת האלימות בנסיבות זה גבוהה מרמת האלימות שבנסיבות שכאן.

ב. עפ"ג (ח') 09-11-2010 **חטיב נ' מדינת ישראל** (4.2.10) - אליו הפנהה ב"כ המשיבה, המערע, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות של תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר, ניסיון שיבוש מהלכי משפט, קשירת קשר לשיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח. זאת, לאחר שנמלט ברכב בו ניג לא רישון, מושטרים, הסיט את הרכב לעברם ואף פגע בהם ונמלט מהמקום. בהמשך עצר את הרכב ונמלט רגלית מהמקום. נקבע כי המדובר בעבירות חמורות ורך בסס לא נפגעו עובי אורה והשוטרים. הוטלו עליו **שנת מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופסילה למשך 14 חודשים**. הערעור נדחה תוך קביעה כי התופעה של זלזול בחוק ובנכיגו הafka לטופעה מדאגה ובית המשפט חייב להעביר מסר ברור, לפיו שלוםם של האחראים על אכיפת החוק, אינם הפקר.

ג. ע"פ (ח') 09-04-1996 **מדינת ישראל נ' ابو שהאב** (2.7.09) - גם אליו הפנהה ב"כ המאשימה, המשיב הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והכשלתו, לאחר שסירב להציג בפניו תעודת זהות, סירב להתלוות לשוטרים ולאחר מכן תקף שני שוטרים, במקה בחזה, במכת אגרוף ובדחיפה. נגורו על המשיב 12 חודשים מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי קודם בן 12 חודשים בחופף, מאסר על-תנאי והתחייבות. בית-המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, וקבע כי עונש המאסר המותנה ירצה חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שהמשיב ירצה בסך הכל **20 חודשים מאסר בפועל**.

ד. רע"פ 2222/2013 **חיה אשורי נ' מדינת ישראל** (25.5.13) - אליו הינה ב"כ הנאשם, שם המבוקש הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר, לאחר שסירב לצאת מן הרכב בו נסע, ולאחר מכן יצא מן הרכב, קרב אל השוטר באופן מאים ונשך אותו באפו. כן התנגד המבוקש למעצרו, השתולל והשליך את ידיו לכל עבר. שני תסקרים שהוגשו בעניינו לא כללו המלצה טיפולית. הוטלו 4 חודשים מאסר לרייצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, בסס ב-300 ל"נ ופייצוי בסך 3,000 ל"נ. בערעור שהגיש המבוקש לבית-המשפט על הכרעת הדיון, קבע בית-המשפט המחויז כי לא הוכיח שעומדת לזכותו הגנת השכרות, אך משום הנסיבות המיעילות של ביצוע העבירות, הומר עונש המאסר **בצו של"צ בהיקף של 20 שעות**, כשייתר רכבי גזר-הדין נותרו על כנמ. בקשר רשות הערעור נדחתה, תוך קביעה כי נוכחות הנסיבות המיעילות של ביצוע העבירות, בית-המשפט המחויז הקל בעונשו של המבוקש.

מדובר, אם כן, בנסיבות שאין בו כדי לשקוף מדיניות ענישה עדכנית בעבירות דומות, אלא בנסיבות שבו בית-המשפט הקל בעונש נוכח נסיבות חריגות.

18. ניתן לעין בנוספ', בפסקין-הדין הבאים:

א. רע"פ 1643/1996 **שלמה ביטון נ' מדינת ישראל** (2.3.16) - המבוקש הורשע בעבירה של תקיפת שוטר לאחר שניג ברכב, בניגוד לתמרור "אין כניסה", עצר לצד הדרכ לבקשת השוטרים, החל לקללם

ולטרוק את דלת הניתת בבעיטה. משלא נרגע והתקבש לסגור את דלת הניתת, הדף המבקש את השוטר וrossoס בגז פלפל. המבקש ניסה להימלט מהמקום אך נעצר, תוך שמשיר לצעוק ולהשתולל. בית-משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נع בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות**, ועד **6 חודשים מאסר**, בצדנו את חומרת העבירה, חוסר מORA מפני השוטרים והפגיעה בשלום הציבור ובגוףו של השוטר. מיידך ציין כי אלימות שאינה חמורה הובילה לריסוס המבקש בגז פלפל. הוטלו על המבקש **3 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומאסר על-תנאי**. בית-המשפט המוחזק ציין כי לא התקבלה המליצה חיובית משירות המבחן, ובاهדר שיקולי שיקום לא מצא להתערב בעונש. בית-משפט העליון קבע כי מדובר בעונש מאוזן ודחה את בקשה רשות הערעור.

ב. רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** (9.6.14) - המבקש הורשע בעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו, לאחר שדחף שוטר בחזהו, ובעט בשוטרים אחרים, שעה שהגיעו לבצע חיפוש בביתו. בית-משפט השלום הטיל עליו **4 חודשים מאסר בפועל, הפעיל במצטבר עונש של 6 חודשים מאסר על-תנאי, והטיל עליון מאסר על-תנאי**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (16.2.14) - המערער הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר במילוי תפקידו, לאחר שהתקבש לעצור את רכבו על-ידי שוטרים, והוטלו עליו **חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נוספים**.

ד. עפ"ג (מרכז) 42199-08-13 **דיאב נ' מדינת ישראל** (3.11.13) - גם שם דחתה ערכאת הערעור, ערעור על עונש של **חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות** בנסיבות דומות לאליה לעיל.

ה. ת"פ (עכו) 13-03-45215 **מדינת ישראל נ' אליאסן** (31.3.16) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות חמירות, הפרעה לשוטר, וחבלת בזמיד לאחר שתקף שוטרים שנסעו בנידת. בית-משפט השלום דחה עתרת הנאשם להימנע מהרשעתו, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **6 חודשים עד ל-8 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש של 10 חודשים מאסר על-תנאי, צו של"צ וקנס כספי**, וזאת בתוך מתחם העונש ההולם אותו קבע ומוביל שהוא קיימים שיקומי שיקום.

ו. בת"פ (חיפה) 62819-05-17 **מדינת ישראל נגד דיינה שיטרית ואח'** (28.02.18), בית המשפט גזר על כל אחד משלושת הנאשמים בתיק - **6 חודשים מאסר על תנאי וקנס** בגין עבירות תקיפת שוטר בנסיבות חמירות ואיומים.

19. לאחר ש שקלתי את נסיבותו של המקרה הנוכחי, שמעשה התקיפה בו הסתכם בהפניית אלימות ברף חומרה נמוך, יחסית, בהשתוללות הכוללות בעיות לכל עבר, הכאת הנאשם את השוטרים בידיו, ושלושה ניסיונות הימלטות ברכב וברגל - ללא גרים נזקים פיזיים לשוטרים, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 12**

חודשי מאסר לרצוי בפועל.

גזרת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

20. הנואם, בן 31, נשוי ואב לתינוק.

הנאום הודה במינויו לו במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות ותרם לחיסכון בזמן ציבורי.

בחודשים האחרונים עובד הנאשם במוסך. צוין, כי הנאשם מגיל צעיר מס'יע בפרנסת משפחתו הגרעינית, כאשר מס'יע כספית להוריו ולאחיותו. שירות המבחן התרשם כי מדובר במשפחה נורמטיבית.

לחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת לשנת 2017, בגין נדן למאסר למשך 60 ימים בעבודות שירות, 7 חודשים מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות חמימות, והתפרעות, לאחר שנintel חלק בהתקפרעות של קבוצת מתפרעים בצדמת בית רימון, וידה אבנים לעבר שוטרים.

הנאום עבר את העבירות הנוכחות תוך זמן לא רב לאחר הרשותו בתיק הקודם.

בפני שירות המבחן לא נטל הנאשם אחריות מלאה לביצוע העבירות, נקט צמצום בהתייחסותו אליו, הציג גישה קורבנית והשליך על השוטרים את האחריות להשתלשות העניינים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להפעיל שיקול דעת מותאם במצבו לחץ, וכן זהה קושי מול גורמי סמכות ואכיפת החוק. עוד צוין בתסוקיר כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית ומסר כי אינו רואה בהתנהלותו אלמנט אלים כלשהו. שירות המבחן קבע כי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי, ונמנע ממtan המלצה טיפולית בעניינו.

הנאום הביע בפני שירות המבחן חשש כי הטלת עונש המאסר, גם כזה לרצוי בעבודות שירות, עלולה לפגוע בפרנסת משפחתו.

צוין כי בתקופה שלחלפה מאז ביצוע העבירות (פברואר 2017, לפני למעלה מרבע שנים) לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

הנאום ציין בפני שירות המבחן כי מאז ביצוע העבירות הוא מצוי במקום אחר, לאחר שעבר שינוי بحيו, הפך לאב, ובונח האחריות המוטלת עליו.

21. כאמור, מאז ביצוע העבירות החלפה תקופה משמעותית. ב"כ הנאשם טען כי אף שהעבירות בוצעו בפברואר 2017, כתוב האישום הוגש בחודש Mai 2018, בשיהו, וכי יש להתחשב בשיקול זה בעת גזרת הדין.

אני סבורה כי מדובר בשיהו ממשמעותי, בהינתן עומס העבודה הקים במערכות אכיפת החוק, התביעה

ובתי המשפט. ודאי לא שיהו שרירותי ומפליג העשו, בנסיבות המתאימות, לשמש שיקול משמעותי להקלת בעונש. לא ניתן כי בזמן של חלוף עד להגשת כתב האישום, הסתמן הנאשם על כך שלא "ינקטו כנגדו הילכים בגין מעשיו".

אתן משקל מסוים לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, למעלה מארבע שנים (אם כי כפי שפורט בסעיף 4 לجزاء דין זה, דוחות לא מעטות בדיונים בתיק זה נגרמו בעיטים של הנאשם ובאו כוחו), העדר עבר פלילי מכוביד, והעובדה שגם עונש המאסר על-תנאי הוטל על הנאשם בשנת 2017, בגין אירוע שהתרחש בנובמבר 2014.

מצאי כי יש להציב את העונש בחלוקת הנמוך - מרכזי של מתחתן העונשה, ואולם לא בתחוםו, וזאת נוכח העבר הפלילי, הליקוי בקבלת האחריות, וגילוי תפיסותיו השליליות של הנאשם כלפי אכיפת חוק לגיטימית, והיעדר המליצה של שירות המבחן.

סוגיות הפעלת המאסר על-תנאי

22. נגד הנאשם הוטל בヅר-הדין בת"פ 24326-11-14 עונש של 60 ימי מאסר בפועל, **7 חודשים מאסר על-תנאי**, קנס והתחייבות כספית.ヅר-הדין ניתן ביום **9.1.2017**. בהמשך לו, בהחלטה נפרדת ולבקשת ב"כ הנאשם, הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות לשם בחינת אפשרות ביצוע העונש בדרך של עבודות שירות.

ביום **30.3.2017** ניתנה על-ידי בית-המשפט החלטה שכורתת "ヅר דין סופי", ובها נקבע כי המאסר שהוטל על הנאשם בヅר-הדין מיום 9.1.17, ירצה בדרך של עבודות שירות, וכן צינה זכות ערעור לבית-המשפט המחוון בתוך 45 ימים. כפי שפורט, הצדדים החלוקים ביניהם בשאלת המועד שמננו יש לספר את שלוש שנות התנאי, ולמחלוקת זו, יש לדידם השפעה מכרעת בשאלת אם המאסר המותנה בר הפעלה בתיק זה, אם לאו.

23. העבירות בתיק זה בוצעו ביום **12.2.2017** - קרי בתקופת הבינויים - שבין מתןヅר-הדין שבו הוקרא העונש, ובין מתן "ヅר-הדין הסופי" שהורה על ריצוי העונש בעבודות שירות. ב"כ המשימה טענה כי בהתאם להוראת סעיף 52(ג) לחוק העונשין, תקופת התנאי תחול ממועד מתןヅר-הדין, אלא אם בית-המשפט הורה אחרת. טען, כי בヅר-הדין הסופי התקיים המאסר בבית-המשפט אך ורק לעניין ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, ונtinyntו אינה דוחה את מועד תחילת התנאי, שכן מדובר בהשלמתヅר-הדין בלבד. לעומת זאת, הסגנור טען כיヅר-הדין לא ניתן עד למועד המאוחר בו ניתןヅר-דין סופי והודעה זכות ערעור, וכי יש למןות את תקופת התנאי ממועד נתינתヅר-הדין הסופי ואילך, כך שלא יחול על עבודות שבוצעו בתקופת הבינויים, ולפיכך המאסר המותנה אינו בר הפעלה בתיק זה.

24. ב"כ המשימה הפנתה ל ע"פ 271/01 **טולדנו נ' מדינת ישראל** (30.4.2001) שם נדונה טענה דומה, לאחר שהערער ביצע עבודות נוספות, בתקופה שבין מתןヅר-הדין ובין המועד הנדחה שבו היה אמר בבית-המשפט לדון בהמלצות הממונה על עבודות השירות ולהחליט בהן. בית-המשפט העליון הפנה להוראות סעיף 52(ג) לחוק העונשין, וקבע כי בהיעדר החלטה אחרת, עונש התנאי יכול להימנות

מועד מתן גזר-הדין. עוד הפנה בית-המשפט העליון לסעיף 15ב, המאפשר לשקל להמיר עונש מאסר למאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שנגזר מאסר בפועל ובית המשפט חתם את מלאכת פסק-הדין. גזר-הדין איננו עוד ניתן לשינוי אלא בגיןו של סעיף זה בלבד. לעומת זאת, הואיל ומדובר בהחלטה המהווה שינוי מהותי, זכות העורעור נמנית רק לאחר מתן ההחלטה המלאה לפי סעיף 15ב, ועל מנת למנוע את הצורך לערער פעמיים, אך נקבע כי אין לעניין זה דבר וחצי דבר עם תחילת תוקפו של מאסר על-תנאי שהוטל על הנאשם במסגרת אותו גזר-דין. וכך נקבע שם, בין היתר:

"**רכיב זה של העונש, כמו גם אורכה של תקופת המאסר בפועל, אינם עוברים שינוי כלשהו בעקבות בדיקת התאמתו של הנאשם לעבודות שירות, ומבחןת הכלל בדבר סופיות הדיון, נושא זה הוכרע ביום שנחתם גזר-הדין, והוא עשוי לשנתנות רק מכות פסק-דיןה של ערכאת ערעור.**

על רקע זה נשאלת השאלה, מה ההיגיון לדחות את תחילת תוקפו של המאסר על-תנאי, כאשר מטרתו של זה להרטיע את הנאשם לעתיד לבוא, לאחר שנמצא כי הוא חטא בפלילים ועקב כך גם הורשע. והרי דחיה זו משמעה הוא להעניק לנائب פרס שאינו ראוי לו, כאמור: בתקופה שבין מתן גזר-הדין ועד להכרעה בסוגיית עבודת השירות הוא יהיה פטור מאימתו של המאסר על-תנאי. ונדמה שתוצאה זו היא בלתי סבירה, מחייבת את מטרת החיקוק, ואף עלולה לגרום לנائب לחזור לסתורו בתקופת הבניינים. אכן, גם מאסר על-תנאי, כמו רכיביו האחרים של גזר-הדין, נתון לערעור, אך כניסה לתוקף מיידי אינה כרוכה בכך כלשהו לנائب, ובוודאי לא בלתי הפיך, שהרי כל שנדרש ממנו הוא לנוכח כאזרח מהוogn, דרישת שרוב הבריות מלאים אחריה גם בלי שימוש נגדם עונש מרתייע".

עוד הפניה ב"כ המאשימה לרע"פ 7495/12 **צדוק נ' מדינת ישראל** (22.10.12) שם נדונה תחולת החלטה בדבר עיכוב ביצוע העונש, על עונש מאסר על-תנאי, וכן עונש תחילת תקופת התנאי הנה, בהעדר הוראה אחרת - במועד מתן גזר-הדין "ומו לא".

עינתי בפסקה אליה הפניה ב"כ המאשימה לעיל, ובפסקה נוספת, והגעתי לכל מסקנה כי מדובר בעונש **תנאי שהנו בר-הפעלה בבית** זה, שכן גזר-הדין ניתן במועד מוקדם לביצוע העבירות דין, דבר בגור-דין שבו סיים בית-המשפט את מלאכת פסק-הדין, ועונש התנאי, בהעדר כל ציון אחר, החל להימנות מיום נתינתו. העובדה שהדין נדחה לשם בחינת אפשרות ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, לקבלת חוות-דעת הממונה ולמתן החלטה בעניין זה - אינה מעלה ואני מודירה לעניין מועד תחילת תקופת התנאי. גם העובדה שניתנה, במועד מאוחר לביצוע העבירות דין, החלטה על ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות - אין בה כדי להביא לדחית מועד תחילת תקופת התנאי בהתאם, בהעדר כל אפשרות לשינוי רכיבי העונשה בשלב זה, ובהתו בגדר החלטה מלאימה לגזר-הדין, אף שהוכתרה בcourtship "גור-דין סופי". על אותו מסקל, נקבע כי בית-המשפט אינו מוסמן לשנות את גזר-הדין, אף לאחר קבלת חוות-דעת שלילית מאט הממונה (ראו: רע"פ 43/06 **חטואל נ' מדינת ישראל** 16.5.06). מכאן שגור-דין שניית נגד הנאשם בינואר 2017, קבע את תקופת התנאי למשך 3 שנים

שיימנו מיום נתינתו, והעבירות דן בוצעו בתוך תקופת התנאי.

הנאשם ביצע עבירות תיק זה מעט מעלה מחודש אחורי שדין גזר למאסר בגין עבירות דומות, ובטרם הוחלט כי אותו מאסר ירוצה בעבודות שירות. אותו מאסר מותנה חל בהתאם לפסיקה, ועל פי ההג�ן הסביר.

26. טענה נוספת שהעלתה ב"כ הנאשם היא כי עונש המאסר על-תנאי בתקינו הקודם של הנאשם, הוטל בעבירה של **ניסיונ לתקיפת שוטר** בנסיבות חמימות, ואין ניתן להפעלה שעה שהנאשם הורשע בתיק זה בעבירה המושלמת של תקיפת שוטר. מעיון בヅר-הדין בתקין הקודם ובונוסח עונש המאסר על-תנאי שהוטל עליו בו, עולה כי הוטלו:

"7 חודשים מאסר על-תנאי לפחות 3 שנים, וה坦אי הוא שלא יעבור את העבירות בהן הורשע או כל עבירה מסווג פשע או עונן, שעונשה למלعلا מ-10 חודשים, מתוך סימנים א', א'1, א'2 ו-ב' לפיקח העונשין, תשל"ז- 1977." (הדגשה שלי, רשות)

הנאשם הורשע בתקין הנוכחי (בין היתר) בעבירה של **תקיפת שוטר - לפי סעיף 273 לחוק העונשין**. העבירה הקודמת בה הורשע הנאשם בヅר הדין הקודם, שבו נקבע המאסר המותנה, הנה **ניסיונ לתקיפת שוטר בנסיבות חמימות על פי סעיף 273 + 25 לחוק העונשין**. הנאשם ביצע אף פעם זיהה, ואף חמורה יותר, שכן בניגוד לתקין הקודם בו ביצע ניסיון לתקיפת שוטר, הפעם תקף שוטר בפועל וביצע עבירה מושלמת. העבירה הנוכחית מהויה "UBEIRA_NOSFET" לעניין הפעלת התנאי.

בית המשפט העליון קבע כי לצורך הפעלת עונש מותנה, דינה של עבירת ניסיון לעبور את עבירת התנאי המושלמת, כדין ביצוע עבירת התנאי המושלמת עצמה,DOI בניסיון כדי להפעיל את התנאי, זאת בין היתר לנוכח הוראות סעיף 34 לחוק העונשין, שלפיה כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת, חל גם על ניסיון (ע"פ 4517/04 מסארווה נ' מ"י (10.3.05)). מבחינת קל וחומר, ועל פי השכל הישר, שכן הדבר כשנאים מבצע עבירה מושלמת, כמשמעותו מרחף מאסר מותנה על ניסיון לבצע את אותה עבירה.

עוד נקבע בפסקה כי עבירה נוספת המפעילה תנאי אינה רק הרשעה באותה עבירה ממש שאוזכרה בヅר הדין הראשון כעבירת התנאי, אלא גם עבירות אחרות אשר מקיימות את יסודות עבירת התנאי (רע"פ 5798/00 סעید ר' נ' מדינת ישראל (12.2.01), ע"פ 4119/05 סרג'י ארכוניביב נ' מדינת ישראל (6.10.05), וכי המבחן להפרת התנאי אינו מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-עניני - האם התנהגותו הפלילית של הנאשם עליה הוועדת לדין ובה הורשע מקיימת את היסודות של עבירת התנאי (ע"פ 49/80 עמוס מסילתי נ' מדינת ישראל (16.6.80), 6599/07 תומר אשואל נ' מדינת ישראל (18.10.07)) - כך שאך אם הנדון ביצע עבירה חמורה יותר, אשר יסודותיה כוללים גם את יסודות עבירת התנאי, יחשב כمفර התנאי. הוא הדבר ביחס לביצוע עבירה מושלמת, כשהתנאי הוטל בעבירת הניסיון - שכן ברי כי העבירה המושלמת כוללת את יסודות עבירת הניסיון בתוכה.

המסקנה הנה, אפוא, כי עונש המאסר על-תנאי שהוטל על הנאשם בתקינו הקודם, הינו בר הפעלה

בתיק זה.

סיכום

27. מדובר בנאשם שחתא, לא בפעם הראשונה, בביצוע עבירות כלפי שוטרים. יחד עם זאת, דבר באירוע ספונטני שלא תוכנן, ללא נסיבות מחמירות, ללא פגיעה פיזית בשוטרים, ורף האלימות שננקט לא היה חמוץ. מאז האירוע החלפו למספר מאربع שנים בהן לא הסתבר הנאשם בביצוע עבירות נוספת. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכבד והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי הכלול חי' משפחה ועובדת, והפרק לאב צער לאחרונה. התסקיר אינו ממילץ על כל טיפול, ומתעד קבלת אחריות לא מלאה. סברתי, באיזו כלל השיקולים, ובהתחשב במאסר המותנה המשמעותי שהנו בר הפעלה, כי יש להטיל על הנאשם עונשה בעבודות שירות לתקופה משמעותית, שתכלול את הפעלו של המאסר המותנה, ואולם תימנע משליחתו של הנאשם למאסר בבית הסוהר.

28. חוות-דעת הממונה על עבודות שירות מיום 1.12.20 מצאה את הנאשם מתאים לריצוי עונש המאסר באופן זה.

סוף דבר

29.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשים מאסר, לריצוי בעבודות שירות.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה שמשכו 7 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ 14-11-24326. המאסר המותנה יופעל חלקו במצטבר וחילקו בחופף למאסר הנוכחי, כך שהנאשם ירצה בסך-הכל 8 חודשים מאסר, וזאת בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יעסוק במשך 5 ימים בשבוע, על-פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

עונש המאסר ירוזה בבית אבות "סב סנטר" בנוף הגליל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 20/7/2021 אלא אם יורה הממונה על עבודות השירות אחרת לגבי מועד ההתייצבויות ומקום הריצוי (המועד המומלץخلف זה מכבר).

ב"כ הנאשם חופשי לפנות לממונה על עבודות השירות, אם ברצונו לבקש מקום אחר או תאזר אחר להתייצבויות, והסמכות נתונה לממונה על עבודות השירות בעניין בקשות מסווג זה.

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצויו יתרת העונש במאסר בפועל בגין סורג וברית.

ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה, אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום כל עבירה אלימות כלפי שוטרים, או ניסיון לעبور עבירה זאת, או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

ד. 6 חודשים פסילת רישיון נהיגה בפועל מהיום, שמנינם מיום הפקדת רישיון הנהיגה. הנאשם ה策יר במעמד הקראת גזר-הדין כי מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, וה策הרטו תשמש תחת הפקדת רישיון לשם תחילת מරוץ הפסילה מהיום.

ה. 6 חודשים פסילת רישיון נהיגה על-תנאי, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה, אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום, כל עבירה לפי פקודת התעבורה [נוסח חדש, תשכ"א-1961, מסוג פשע, או אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה].

ו. כנס על סך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה. סכום הכנס ישולם ב- 5 תשלוםמים שווים. תשלום ראשון עד יום 10/9/2021 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח סיון תשפ"א, 08 יוני 2021, בנסיבות הצדדים.